

วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทวิจารณ์หนังสือที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ และสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุนการศึกษา การสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหาร การศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ Journal of Education and Social Agenda ได้เริ่มจัดทำและตีพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2567 และมีการเผยแพร่ระบบออนไลน์เพียงช่องทางเดียว

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 4 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน และฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม

บรรณาธิการ ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา บริษัท เอเชีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

กองบรรณาธิการ

ภายในหน่วยงาน	หน่วยงานภายนอก	
นางสาวนันทยา รื่นกลิ่น	รศ.ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
นายสาโรจน์ ศิขรินทร์	ผศ.ดร.ธีร์ โคตรธา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
	ผศ.ภัทรานิษฐ์ สิทินพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
	ผศ.ดร.อัครเดช พรหมกลับ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
	ผศ.นนทลี บุญทัต การณยศิริ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
		ศูนย์พระนครศรีอยุธยา หันตรา
	ผศ.อรอนงค์ สรรเสริญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
	ดร.สมคิด ทองช่วย	กรมหม่อนไหม

ฝ่ายจัดการวารสาร

นายสาโรจน์ ศิขรินทร์ บริษัท เอเชีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

สำนักงาน 333/134 ซอยฉลองกรุง 44 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
โทรศัพท์ 097-2408172
<https://so15.tci-thaijo.org/index.php/ACJJ/>
E-mail: journal.jesa@gmail.com

บทบรรณาธิการ

Journal of Education and Social Agenda โดยกองบรรณาธิการได้พิจารณาให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณากลับกรองเพื่อตรวจสอบคุณภาพของการตีพิมพ์ให้เกิดคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบข้อเสนอแนะ ที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 2 บท และบทความวิชาการ 3 บท ดังนี้

พระอธิการสมมาตร ยสโร, ศิริโรจน์ นามเสนา และสามารถ สุขุประการ บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างศรัทธาในสังคมไทย” พบว่า 1) การเสริมสร้างศรัทธาของพุทธศาสนิกชนไทยนั้น ต้องนำหลักธรรม คือ มรรค 8 และหลักโอวาทปาฏิโมกข์ในพระพุทธศาสนา มาบูรณาการในกระบวนการดำเนินชีวิต ทั้งในมิติของชีวิตประจำวันการปฏิบัติหน้าที่ การประกอบอาชีพที่ไม่สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง รวมไปถึงบุคคลรอบข้างพุทธบริษัท 4 นั้น เป็นสถานภาพของบุคคลผู้นับถือพระพุทธศาสนา ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ บรรพชิต ได้แก่ ภิกษุและภิกษุณีและคฤหัสถ์ได้แก่อุบาสกและอุบาสิกา พุทธบริษัท 4 นั้นถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อพระพุทธศาสนา เพราะมีหน้าที่ในการรักษาสืบทอดพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองภิกษุรวมถึงภิกษุณีด้วย มีสถานภาพเป็นหัวหน้าพุทธบริษัท 4 จึงต้องประพฤติปฏิบัติตนตามสิกขาบทในพระวินัยอย่างเคร่งครัดเพื่อขัดเกลาจิตใจ ซึ่งเป็นแบบอย่างในการเกิดความศรัทธาแก่ผู้ได้ทราบและประสบพบเห็นด้วยตนเอง

พระมหาหยอดนภา วิสิษฐไชย (บัตรวิเศษ) บทความวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธตามหลักอปริหานิยธรรม 7 ในอำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี” พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธในอำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 1.11) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ 2) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธตามหลักอปริหานิยธรรมของวัดกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธในอำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก ($r = 0.907$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) แนวทางในการส่งเสริม

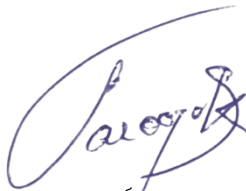
การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ 3.1) สร้างทัศนคติที่ดีต่อการมีส่วนร่วมให้กับประชาชนด้วยการ อนุเคราะห์ต่อชุมชน (มวลชนสัมพันธ์) 3.2) สร้างสรรค์กิจกรรม โดยจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงพุทธ อย่างต่อเนื่อง จริงจัง 3.3) สร้างทีมและการมีส่วนร่วม 3.4) ผลประโยชน์ ต้องมีการบูรณาการ ร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม 3.5) บริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธด้วยหลักอปริ หานีธรรม 3.6) ประเมินผลสม่ำเสมอ

พระสิริรัตนเมธี, ธงชัย สิงอุดม และประสงค์ หัสรินทร์ บทความวิชาการเรื่อง “ต้นแบบและวิธีการศึกษาปรัชญาการเมืองตามแนวโสเครติส” พบว่า โสเครติสเป็นนักปรัชญาผู้ที่ แสวงหาคำตอบที่ไม่เคยอ้อมจากความรู้ทั้งหมดที่ตนเองสงสัย ผ่านกระบวนการวิคิด วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ นั้น และยังเป็นต้นแบบและราชาของนักปรัชญา เป็นอาจารย์ของพลาโตผู้ ยิ่งใหญ่ในปรัชญาการเมืองซึ่งเป็นอาจารย์ของอริสโตเติล ทำให้เห็นว่า ความเป็นต้นแบบของโสเคร ตีสได้ถ่ายทอดวิธีการแสวงหาความรู้ไปยังลูกศิษย์ของตนเองอย่างชาญฉลาดทำให้ผลงานของท่านมี ความโดดเด่นกว่าใคร ๆ ในยุคเดียวกัน ท่านเชื่อว่า นักปกครองที่ดีต้องมีความรู้และคุณธรรมต่าง ๆ ที่สามารถส่งมอบความดีทั้งหลายไปยังผู้ใต้ปกครองเพื่อเป็นหลักประกันความสงบเรียบร้อยบน แผ่นดิน ทั้งนี้กระบวนการแสวงหาความรู้ของท่านเรียกว่า กระบวนการวิภาษวิธี ได้แก่ 1) ประเด็นที่ มีลักษณะยืนยันตรงกันระหว่างคู่สนทนา 2) ลักษณะปฏิเสธเหตุผลของคู่สนทนา 3) ลักษณะทั้งการ ยอมรับและปฏิเสธในเวลาเดียวกัน และ 4) ลักษณะหาข้อสรุปร่วมกัน ซึ่งการเลือกคู่สนทนาหรือนัก ปรัชญาที่สามารถโต้แย้งด้วยเหตุได้จะต้องเลือกและเข้าใจนักปราชญ์นั้นเป็นอย่างดีเพื่อลดความ ขัดแย้งเชิงอคติลงไป

พระสุรชัย สุรชโย, พระครูโสภาสนนทกิตติ์ และบุญเชิด ข่านิศาตร์ บทความวิจัย เรื่อง “ความปลอดภัยในสถานศึกษากับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม” พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาค ส่วนต้องให้ความสำคัญกำหนดเป็นนโยบายหลักในการป้องกันเหตุร้ายหรืออุบัติเหตุไม่ให้เกิดขึ้น รวมถึงแก้ไขเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาได้อย่างทันเหตุการณ์ ไม่เกิดความ สูญเสีย เสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักเรียน ครู รวมถึงผู้อื่นในสถานศึกษาต่อไป สถานศึกษา จึงควรมีนโยบาย ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม 2) กำหนดมาตรการหลัก เพื่อป้องกันและแก้ไข 3) กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น 4) กำหนดกิจกรรมสนับสนุน มาตรการหลักและมาตรการเสริม 5) กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติ

ได้เพื่อสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษากับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมให้เกิดในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

สุรพงษ์ คงสัตย์, มนัสพล ยังทะเล และพระครูจักรศีลวิสุทธิ บทความวิจัยเรื่อง “แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมตามหลักพระพุทธศาสนาและศาสตร์สมัยใหม่” พบว่า สิ่งแวดล้อมขาดความสมดุล ไม่ได้รับการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมกันอย่างจริงจัง และให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป เมื่อรู้จักสิ่งแวดล้อมที่มีตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น จึงต้องเข้าใจถึงวิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อม ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดจากระบบนิเวศสูญเสียความสมดุล ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตพืช สัตว์ และรวมถึงมนุษยทั้งมวล หลักการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุโดยมีวิธีการป้องกันและรับมือปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ทันต่อเหตุการณ์ รู้จักนำกลับมาใช้ใหม่ รู้จักลดการใช้และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยแนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมทางพระพุทธศาสนาและศาสตร์สมัยใหม่

(ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา)

บรรณาธิการวารสาร

Journal of Education and Social Agenda

สารบัญ

กองบรรณาธิการ

ก

บทบรรณาธิการ

ข-ง

บทความวิจัย:

แนวทางการเสริมสร้างศรัทธาในสังคมไทย

: พระอธิการสมมาตร ยสธโร, ศิริโรจน์ นามเสนา และสามารถ
สุขุประการ

1

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธตาม หลักอภิธานิธรรม 7 ในอำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี

: พระมหายอดนภา วิสิษฐุชโย (บัตรพิเศษ)

15

บทความวิชาการ:

ต้นแบบและวิธีการศึกษาปรัชญาการเมืองตามแนวโสเครติส

: พระสิริรัตนเมธี, ธงชัย สิงอุดม และประสงค์ หัสรินทร์

31

ความปลอดภัยในสถานศึกษากับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม

: พระสุรชัย สุรชโย, พระครูโอภาสนนทกิตติ์ และบุญเชิด ชำนิ
ศาสตร์

45

แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมตามหลักพระพุทธศาสนาและศาสตร์สมัยใหม่

: สุรพงษ์ คงสัตย์, มนัสพล ยังทะเล และพระครูอัครศีลวิสุทธิ

55

ภาคผนวก

ขั้นตอนการดำเนินงาน

66

แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์

67

แบบฟอร์มเอกสาร

87